

כ פרם נביא די ירשע למללא פתגמא בשמי
ית די לא פקדתה למללא ודי זמלל בשום
טעות עממיא ויתקטל נביא ההוא :

(כ) אַךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזְדָּר לְדַבֵּר דְּבַר בְּשֵׁמִי אֵת
אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתוֹ לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וּמַת הַנְּבִיא הַהוּא :

לחברו, והמתנבא בשם עבודת-כוכבים. אכל
הכובש את נבואתו והעובר על דברי נביא, והעובר
על דברי עצמו, מיתתן בידי שמים, שנאמר: "אנכי
אדרש מעמו".

כט"ו ◀ אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתוֹ לְדַבֵּר • אֲבָל צִוִּיתוֹ לְחַבְרוֹ.
וְאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים • אֶפְלוּ כִּי אֵת
הַחֲלָקָה לְאָסֵר אֵת הָאָסוּר וְלַהֲתִיר אֵת הַמִּתְּרָה. וּמַת •
בְּחֻנֵּק. שְׁלֹשָׁה, מִיתָתָן בִּיַּדֵי אָדָם (ספרי. סנהדרין פט) :
המתנבא מה שלא שמע, ומה שלא נאמר לו ונאמר

כא וארי תימר בלךך אכדין נדע ית פתגמא
די לא מללה יי :

(כא) וְכִי תֹאמַר בְּלִבְּךָ אֵיכָה נִדְעָ אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר
לֹא-דִבַּרְתָּ יְהוָה :

וצונח על [אל] העמודים ועל היס ועל יתר הכלים
שלא גלו עם יכניה "בבלה יוכאו", עם גלות
צדקיהו.

כט"ז ◀ וְכִי תֹאמַר בְּלִבְּךָ • עֲתִידִין אַתָּם לִזְמַר
כְּשִׁיבָא חֲנַנְיָה בֶן עֲזוּרָה, וּמַתְּנַבָּא (ירמיה כז) : "הִנֵּה כְּלִי
בַּיִת ה' מוֹשְׁבִים מִבְּבֵלָה עִתָּה מִהֲרָה", וְיִרְמְיָה עֹמֵד

כב די זמלל נביא בשמא דיי ולא יהי
פתגמא ולא יתקים הוא פתגמא די לא
מללה יי ברשע מללה נביא לא תדחל
מגה :

(כב) אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא-יְהִיָּה הַדְּבָר
וְלֹא יָבֵא הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרְתָּ יְהוָה בְּזִדּוֹן
דִּבְרוֹ הַנְּבִיא לֹא תִגּוֹר מִמֶּנּוּ: ם

לו, אלא-אם-כן ממחה הוא לך שהוא צדיק גמור,
כגון אליהו ביהר הכרמל שהקריב בכמה בשעת
אסור הנמות כדי לגדר את ישראל, הכל לפי צרכי
שעה וסיג הפרצה, לךך נאמר: "אליו תשמעו".
לא תגור ממנו • (שם) לא תמנע עצמך מללמד עליו
חובה, ולא תירא ליענש עליו.

כט"ח ◀ אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנְּבִיא • (ספרי) וַיֹּאמֶר: 'דְּבַר זֶה
עֲתִיד לְבֹא עֲלֵיכֶם', וְתִרְאוּ שְׁלֹא יָבֵא, "הוּא הַדְּבָר
אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרְתָּ ה'", וְהִרְגוּ אוֹתוֹ. וְאֵם תֹּאמַר, זֶה
בְּמַתְּנַבָּא עַל הָעֲתִידוֹת, הֲרֵי שָׂבָא וְאָמַר: 'עֲשׂוּ כֹף
וְכָף, וּמִפִּי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָנִי אוֹמֵר', כְּכֹר נְצֻטוּי
שָׂאם כָּא לְהַדִּיקָךְ מֵאֲחַת מִכָּל הַמִּצְוֹת, לֹא תִשְׁמַע

א ארי ישצי יי אלהך ית עממיא די יי אלהך
זהב לך ית ארעהון ותירתגון ומיתב
בקרויהון ובכתייהון :

(א) כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת-אַרְצָם וִירִשְׁתָּם וַיִּשְׁבְּתָה
בְּעָרֵיהֶם וּבְכַתְיֵיהֶם :

ב תלת קרוין תפרש לך בגו ארעה די יי
אלהך זהב לך למירתה :

(ב) שְׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לְךָ בְּתוֹךְ אַרְצֶךָ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ :

ג תמקן לך ארחה ותמלל ית תחום ארעה די
יחסגנה יי אלהך ויהי למעירוק תמן כל
קטולא :

(ג) תִּכְוֶן לְךָ הַדְּרָךְ וְשַׁלַּשְׁתָּ אֶת-גְּבוּל אַרְצֶךָ אֲשֶׁר
יִנְחִילֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְגוֹם שְׂמָה כָּל-רִצְחֵי: